

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
Centraleta Girona: 972 18 64 00
Centraleta Barcelona: 93 227 66 00
Atenció al client: 972 18 64 80
Redacció Girona: Güell, 68. 17005
Redacció Barcelona: Diputació, 284, 4t. 08009

Director: Xevi Xirgo i Teixidor.
Directors adjunts: Jordi Grau (Girona), Pepa Masó (Societat), Joan Ventura (Informació Cultural), Xevi Sala (Opinió, Formats Especials i coordinació amb El Punt Avui Televisió), Ramon Roca (L'Econòmic i Informació econòmica), Mi-
quel Riera (Presència, Tancament i Informació internacional), Joan Rueda (Ciutats i Informació local), Lluís Martínez
(coordinació amb El Punt Avui Televisió).
Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Pilar Esteban (Europa-Món), Anna Serrano (Política), Carles Sabaté (Societat),
Jaume Vidal (Cultura), David Castillo (Suplement Cultura), Andreu Puig (Fotografia), Quim Puigvert (Llengua), Jordi
Molins (Disseny), Montse Martínez (Apunts), Carme Torns (Documentació), Antoni Dalmau (Tancament), Susanna Oli-
veira (Barçakids), Jaume Batchellí (Producció), Montse Oliva (delegada a Madrid), Pere Gorgoll (Necrològiques), Gem-
ma Busquets (Comunicació), Narcís Genís, Tura Soler, Xavier Castillón i Anna Puig (Comarques Gironines).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.
Gerència Comercial: Anna Maria Ribas.
Direcció Comercial: Eva Negre (El Punt Avui), Eduard
Villacé (Agències), Maria Àngels Taulats (Setmanaris), Jo-
sep Sánchez (L'Esportiu) i Carles Gri (Serveis al Lector).
Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Marc Mas-
sot (Programari), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch
(Disseny). **Recursos Humans:** Miquel Fuentes. **Admi-
nistració:** Carme Bosch. **Producció i Logística:** Lluís
Cama. **Distribució:** Concepció Casals.



Accedeix als continguts del web
Podràs gaudir per un dia dels
avantatges del web amb aquest
codi QR o entrant a
<http://epa.cat/c/gwixnm>



A la tres

Lluís Martínez / lmartinez@elpuntavui.cat

Adéu a la veritat

Que determinats cercles de Madrid han entomat molt mala-
ment que un jutge, en exercici
de la lògica cartesiana i del sentit co-
mú, autoritzés l'entrada d'estelades al
camp de futbol Vicente Calderón és
més que evident. Per això, passades
les hores i els dies, continuen insistint
en les seves columnes i tertúlies amb
els mateixos arguments terribles que
la decisió del jutge va demostrar que
eren febles: cap fet acredita que l'este-
lada sigui una bandera que inciti a la
violència i la xenofòbia. Aquest és, en
tot cas, un judici d'intencions de la
part que va voler prohibir les estela-
des, i que s'explica no perquè respon-
gui a la realitat, sinó perquè és la imat-
ge que es vol imposar a l'opinió pública
espanyola. Es tracta d'insistir dia rere
dia fins que es converteixi en una veri-
tat tan indiscutible com la llei de la
gravitació universal.

Que no? Per desgràcia, hi ha prece-

“Els patriotes
desacomplexats
pensen que per
sobre de la
Constitució hi ha la
unitat d'Espanya

dents. Aquí en tenen un: els mateixos
cercles van començar a fer circular fa
anys el missatge que a Catalunya es
persegueix l'espanyol. Una afirmació
que n'hi ha prou amb baixar al carrer i
parar l'orella per adonar-se que és fal-
sa. Els que escriuen això des de Ma-
drid estant ¿que vénen gaire per Cata-

lunya? Sí, home! S'acosten al carrer?
Vostè per qui ens ha pres? Això sí:
sempre tenen un amic català que els
explica la veritat. Deixen de propagar
falsedats? Ni que baixés Déu en perso-
na. Perquè així aconsegueixen que la
mentida adquireixi la categoria de ve-
ritat. Què toca, ara? Associar l'estela-
da i la independència amb el nazisme i
la violència. Cap avall fa baixada. Que
no és veritat? Home, i és clar que no;
però no deixarem que la veritat obsta-
culitzi la unitat d'Espanya, oi?

Aquest és el nucli de la qüestió. Els
patriotes desacomplexats pensen que
per sobre de la Constitució Espanyola,
que, per exemple, consagra la llibertat
d'expressió, hi ha la unitat d'Espanya,
una nació que té entre 3.000 i 500
anys d'antiguitat, diuen. Això justifica
piconar-ho tot: la convivència, les lleis
i, per descomptat, la veritat.

I després encara tenen la barra de
dir que aquí adoctrinem.



Desclot

Vicent Sanchis

A pagar-ho, el de la moto

Dilluns a la nit Gràcia va viure una de les batalles
campals recurrents amb què els grups dits
antisistema —ells no en tenen, de sistema?— alegren la vida
dels veïns. Ofesa pel desallotjament d'un local que havia
ocupat, la infanteria alternativa va botar foc a tot el que es
podia encendre: entitats bancàries, contenidors, cotxes i
motocicletes. Sant Josep, sant Antoni i sant Joan no els
pagaran mai prou. Diuen els veïns —diuen alguns veïns—
que al local ocupat es feien activitats d'alt interès social. És
possible. Però també se'n poden fer en tots els locals que

Els incidents
de Gràcia
continuen una
cadena
inacabable
d'insensateses

L'Ajuntament de Barcelona té
habilitats arreu. No deu ser per falta
d'espai. El cas és que aquests
senyors okupes —la transgressió
també afecta l'ortografia— volen
practicar una programació pròpia i
no sotmetre's als dictats dels
animadors socials municipals. Però
resulta també que el local *recuperat*

ni tan sols era d'un banc, sinó que pertany a una agència
immobiliària, que lògicament el vol llogar. Qui en pagava el
lloguer era l'equip municipal de Xavier Trias —és a dir, tots—,
encara que ells protestaven per la maldat *paternalista*, i qui
no l'ha volgut continuar pagant ha estat Ada Colau.
Encesos per l'acció de la justícia, els falsos llogaters van
decidir encendre el barri. N'hi ha qui afirma que el foc
respon a “interessos ocults” i a “provocadors”. No semblen
gaire ocults els qui dilluns a la nit amenaçaven amb
piulades l'Ajuntament. La cadena d'insensateses es fa
inacabable. I a pagar-ho, el de la moto.

Les cares de la notícia



MINISTRA DE FOMENT EN FUNCIONS

Ana Pastor

Europa vigila el corredor

El Tribunal de Comptes de la UE, que vetlla per les
inversions europees en el corredor mediterrani, ha
denunciat la falta d'inversió dels estats espanyol i
francès i el retard en la connexió ferroviària dels
ports com les causes de l'escàs trànsit de mercade-
ries per aquest eix, considerat prioritari per la UE.



PRESIDENT DE LA TAULA DEL TERCER SECTOR SOCIAL

Oriol Illa

Contra l'espoli del 0,7%

Les entitats socials portaran al Tribunal Suprem la
convocatòria de subvencions procedents del 0,7%
de l'IRPF, davant la possibilitat que el govern espa-
nyol deixi sense subvenció una seixantena d'enti-
tats d'abast català que en depenen per prestar ser-
vei a infància, tercera edat i discapacitats.



CANTANT

Adele

Del Bikini al Sant Jordi

Del Bikini el 2011 en *petit comité* al Sant Jordi ahir i
avui, amb 36.000 entrades esgotades en poques
hores. La cantant britànica torna a Barcelona con-
vertida en estrella, amb Oscar de Hollywood inclòs,
per presentar l'àlbum 25, el més venut al món (17,4
milions de còpies) durant el 2015.



EDITORIAL

L'assalt al poder de la xenofòbia

Les eleccions d'Àustria han
confirmat que l'extrema dre-
ta europea ja no es conforma amb
les manifestacions al carrer, ara
prepara l'assalt al poder. Només un
grapat de vots han barrat el pas al
candidat de la xenòfoba FPÖ, Nor-
bert Hofer, però lluny de represen-
tar un motiu de satisfacció, aquest
marge tan estret s'ha d'interpretar
com una derrota dels valors que
van servir per fundar la Unió Euro-
pa. Que la resposta al repte de la
immigració econòmica sigui l'aug-
ment de les opcions electorals dels
partits que fomenten l'exclusió és
un prova preocupant de la profunda
crisi que envaeix el continent i en-
negreix el futur d'un projecte col-
lectiu que no pot renunciar a les
causes humanitàries sense renun-
ciar també a la seva raó de ser.

De moment podem respirar
tranquils perquè el recompte final
del vot per correu ha impedit que
Europa tingués el primer cap d'es-
tat de l'extrema dreta. Però es trac-
ta només d'una treva temporal.
L'avís és seriós i prou contagiós per
enfosquir les eleccions que d'aquí a
un any s'han de celebrar a França,
on el Front National de Le Pen no
para de créixer. L'FPÖ és un partit
nou, que encara no ha tingut temps
de consolidar-se i que està improvi-
sant el seu discurs aprofitant la
mala gestió que s'està fent de les
onades de refugiats que fugen de
la guerra i la fam. Però això significa
també que té terreny per córrer i
la possibilitat de menjar-se l'espai
electoral d'altres formacions que
han decebut de manera reiterada
la ciutadania. Alexander van der
Bellen, el candidat progressista que
s'ha imposat per la mínima en els
comicis austríacs, ha exhibit una
moderació que l'ha distanciat de
manera decisiva del seu oponent,
però sap que si hi ha algú que no
pot respirar tranquil és ell.